

Jonas Dahlberg
Diorama

Utställningen Diorama är Jonas Dahlbergs första på flera år. Tiden och arbetet utanför den vita kubens rymd har innefattat en mängd ambitiösa officiella uppdrag. Mest uppmärksammat är hans vinnande skissförslag för minnesplatserna efter terrorattentaten i Norge 2011, som enligt planeringen ska färdigställas 2017.

Parallellt med idéer och metoder för gestaltningen av ett omfångsrikt landskap, som tar ställning till en nations upplevelse av chock och förlust, har Dahlberg privat återvänt till det lokala, det som varit nära till hands, den lilla skalan och det intima.

I en grupp fotografiska verk avbildar Dahlberg våra vanligast förekommande trädgårdsfåglar. Enligt den tradition som många naturfotografer arbetat inom och i linje med Dahlgrens egen arbetsmetod, är det som verkar vara en naturlig skådeplats i själva verket en konstruerad miljö. Med hjälp av en fågelmatare och en sittpinne lockar Dahlberg till sig fåglarna i ett arrangerat diorama. Han sätter sig ner och väntar. Tiden går. Trots det sker betydelsefulla ögonblick utanför hans kontroll.

I det andra större verket, presenterar Dahlberg ett ytterligare diorama, men här som ett uppförstorat mikrokosmos. I storformatsvideoverket *Music Box*, följer betraktaren med på kamerans färd genom en speldosas begränsade utrymme – ett objekt som för konstnären bär på både privat och historisk innebörd.

Dosans minimala mekanism antar i uppförstorad skala en industriell karaktär likt den stramhet som återfinns i Adolf Lazis Neue Sachlichkeit fotografier från 1930-talet eller det filmiska bildspråket i Chaplins *Moderna tider* och Langs *Metropolis*. Associationerna till industriell alienation rör sig parallellt med intimiteten hos det privata föremålet. En annan filmisk aspekt för tankarna till den outhärliga betydelsen bakom Welles "rosebud". Den litterära motsvarigheten skulle vara Prousts madeleinekaka – den spända blicken som riktas mot lådans insida leder inte till några spår av Dahlbergs egen historia men knyter istället an till skeenden inom industrialismens och filmens historia.

I verken går tiden allt långsammare för att sedan bromsa in. Dioramats fixerade scenografi är både en metod och ett berättarverktyg. Dahlberg skapar fiktion av verklighet och bygger ett ramverk inom vilket film och arkitektur binds samman genom en narrativa förmåga konstruerad av samlade minnessekvenser.

Jonas Dahlberg föddes 1970 i Uddevalla. Idag bor och arbetar han i Stockholm. Han har nyligen arbetat med en mängd offentliga uppdrag. Mest uppmärksammat är det vinnande skissförslaget för minnesplatserna efter terrorattentaten i Norge 2011 men också *The Mirror* vid Tele2 Arena, Stockholm, en permanent ljudinstallation till Stockholms nya arkitekturhögskola, Stockholm (2015), scenografi för Verdis *Macbeth*, Grand Theatre, Geneve, *An Imagined City* (temporär installation), Stockholm (2012). Han har medverkat i Prospect II New Orleansbiennalen (2011), Lissabons arkitekturtriennal (2010), Busanbiennalen (2004), 50:e Venedigbiennalen (2003), Manifesta 4 (2002) och representerade Sverige vid den 26:e São Paulobiennalen (2004). Bland andra utställningar kan nämnas Archizoom, Lausanne (2013), Göteborgs Konsthall (2012), Galeria Foksal, Warszawa (2008), Neue Kunsthalle St. Gallen (med Jan Mancuska) och Frac Bourgogne, Dijon (2006), Moderna Museet i Stockholm och Bonner Kunstverein, Bonn (med Jan Macuska) (2005) och Kunstverein Langenhagen (2003). Han har deltagit i ett stort antal grupputställningar inklusive Kunsthalle Wien, Kunstmuseum Stuttgart (2008), Leeum Samsung Museum of Art, Seoul (2007), Santa Barbara Museum of Art, Taipei Biennial, Calle Alcalá 31, Madrid (2006).

Vernissage: 1 oktober 2015, 17.00 – 20.00
Utställningsperiod: 2 oktober – 7 november 2015
Öppettider: tisdag – fredag 11.00 – 18.00, lördag 12.00 – 16.00

Bilder från utställningen finns att ladda ned efter vernissagen på www.nordenhake.com
Kontakta gärna galleriet för mer info samt bilder

Kommande utställning: **Ann Edholm**, 12 november – 19 december 2015